

صفنیا

صفنیای نبی احتمالاً در حدود 625 ق.م. این کتاب را نوشته است. یوشیای پادشاه تا حدی تحت تأثیر نوشته‌های صفنیا بود که در سرزمین خود دست به اصلاحات مذهبی زد. صفنیا در این کتاب پیشگویی می‌کند که یهودا و نیز سایر قومهایی که عدالت را رعایت نمی‌کنند مورد داوری و مجازات خداوند قرار خواهند گرفت. این داوری علاوه بر یهودا شامل حال فلسطین، مواب، مصر و آشور نیز خواهد شد. او به بنی‌اسرائیل یادآور می‌شود که اگر بسوی خداوند بازگشت کنند و او را اطاعت نمایند، می‌توانند از این داوری و مجازات جان سالم بدر برند. آخرین مبحث کتاب، درباره شکوه و قدرت بنی‌اسرائیل است که خداوند مجدداً آن را نصیب این قوم خواهد ساخت هنگامی که آنان را از دست دشمنانشان نجات دهد.

«در آن روز داوری، رهبران و رؤسای یهودا و تمام کسانی را که از رسوم بت‌پرستان پیروی می‌کنند مجازات خواهم کرد.⁹ آنانی را که در پرستش خود، روشهای کافران را بکار می‌برند و نیز کسانی را که کشتار و غارت می‌کنند تا معابد خدایان خود را پر سازند، مجازات خواهم کرد.¹⁰ در آن روز صدای ناله و فریاد از دروازه‌های اورشلیم به گوش خواهد رسید و صدای نعره دشمنان از تپه‌ها شنیده خواهد شد.¹¹ «ای بازاریان اورشلیم، از غم و غصه شیون کنید، زیرا تمام تاجران حریص شما نابود خواهند شد.

¹² «در آن روز، با چراغ در اورشلیم خواهم گشت و کسانی را که با خیال راحت گناه می‌ورزند و گمان می‌کنند که من کاری به کارشان ندارم، پیدا کرده مجازات خواهم نمود.¹³ اموالشان را به دست دشمن خواهم داد و خانه‌هایشان را با خاک یکسان خواهم کرد. خانه‌ها خواهند ساخت، ولی نخواهند توانست در آنها ساکن شوند. تاکستانها غرس خواهند کرد، ولی هرگز شراب آنها را نخواهند نوشید.»

¹⁴ آن روز هولناک نزدیک است و سرعت فرا می‌رسد. در آن روز مردان قدرتمند به تلخی خواهند گریست.¹⁵ آن روز، روزی است که غضب خداوند افروخته می‌شود. روز سختی و اضطراب است، روز خرابی و ویرانی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و سیاهی‌ها!¹⁶ شیپور به صدا در می‌آید، جنگ

1 این است پیامی که خداوند در دوران سلطنت یوشیا (پسر آمون)، پادشاه یهودا، به صفنیا داد. (صفنیا پسر کوشی، کوشی پسر جدلیا، جدلیا پسر امریا، و امریا پسر حزقیای پادشاه بود.)

روز داوری خدا

² خداوند می‌فرماید: «همه چیز را از روی زمین محو و نابود خواهم کرد.³ انسانها و حیوانات، پرندگان هوا و ماهیان دریا را از بین خواهم برد. انسان شرور با همهٔ بتهایی که می‌پرستد نابود خواهد شد.

⁴ «یهودا و اورشلیم را مجازات می‌کنم. آثار و بقایای پرستش بعل را از بین می‌برم بطوری که دیگر اسمی از کاهنان بت بعل باقی نماند.⁵ آنانی را که بر بامها، آفتاب و ماه و ستارگان را پرستش می‌کنند و نیز کسانی را که مرا می‌پرستند و به من سوگند وفاداری یاد می‌کنند ولی در عین حال بت مولک را نیز می‌پرستند، هلاک خواهم کرد.⁶ آنانی را که از پیروی من برگشته‌اند و کسانی را که نزد من نمی‌آیند و از من راهنمایی نمی‌خواهند از بین خواهم برد.»

⁷ گر حضور خداوند خاموش باش، زیرا روز داوری او فرا رسیده است. خداوند قوم خود را برای کشته شدن آماده می‌سازد. او دشمنان آنها را دعوت کرده تا سرزمین یهودا را غارت کنند.⁸ خداوند می‌فرماید:

اسرائیل می‌فرماید: «به حیات خود قسم، موآب و عمون مثل سدوم و عموره از بین خواهند رفت و به محلی از خارها، گودالهای نمک و ویرانی ابدی تبدیل خواهند شد و بازماندگان قوم من آنها را غارت نموده، سرزمینهایشان را تصرف خواهند کرد.»¹⁰ آنها مزد غرور خود را دریافت خواهند کرد، زیرا به قوم خداوند قادر متعال اهانت نموده، ایشان را مسخره کردند.¹¹ خداوند بلاهای هولناکی بر سرشان خواهد آورد. او تمامی خدایان جهان را به تباهی خواهد کشانید و آنگاه همه اقوام در سرزمینهای خود او را عبادت خواهند نمود.

12 ای حبشی‌ها، شما هم به شمشیر او کشته خواهید شد.

13 خداوند قدرت خود را بصد آشور بکار خواهد برد و پایتخت بزرگ آن، نینوا را ویران نموده، به بیابانی خشک مبدل خواهد کرد.¹⁴ آن شهر، چراگاه گوسفندان خواهد شد و انواع حیوانات وحشی در آن جای خواهند گرفت. خفاشها و جغدها در میان ویرانه‌هایش لانه می‌کنند و صدایشان از پنجره‌های خانه‌های متروک شنیده می‌شود. در آستانه خانه‌ها زباله جمع می‌شود و روکش زیبای ستونهای شهر که از چوب سرو بود، از بین می‌رود.¹⁵ این شهر مستحکم که چنان در امنیت بود که با خود می‌گفت: «در تمام دنیا شهری مانند من وجود ندارد!» ویران شده، لانه حیوانات خواهد گردید! هر که از آنجا بگذرد سر خود را از بهت و حیرت تکان خواهد داد.

آینده اورشلیم

3 وای بر اورشلیم نجس و گناهکار، شهر ظلم و جنایت! شهری که به صدای خداوند گوش نمی‌دهد و اصلاح‌پذیر نیست؛ به خداوند توکل نمی‌کند و به او نزدیک نمی‌شود.

3 هیران اورشلیم مثل شیرهای غران، و قصات آن مانند گرگهای گرسنه شب هستند که از صید خود چیزی را تا صبح باقی نمی‌گذارند.

شروع می‌شود، شهرهای حصاردار و برجهای بلند و ازگون می‌گردند.

17 خداوند می‌فرماید: «شما را مثل آدم کوری که بدنبال راه می‌گردد، در مانده خواهم نمود، چون نسبت به من گناه ورزیده‌اید. بنابراین، خون شما بر خاک ریخته خواهد شد و بدنهایتان همانجا روی زمین خواهد گنبد.»

18 در آن روز غضب خدا، طلا و نقره شما نخواهد توانست جان شما را از مرگ برهاند، زیرا تمام زمین از آتش غیرت او گداخته خواهد شد. او بسرعت زمین را از وجود ساکنان آن پاک خواهد ساخت.

2 ای قومی که حیا ندارید، به خود آبیید،² پیش از آنکه دآوری آغاز گردد و فرصت شما چون کاه بر باد رود، قبل از آنکه خشم خداوند فرو ریزد و روز هولناک غضب او فرا رسد.³ ای تمام متواضعانی که احکام او را بجا می‌آوردید، بسوی خداوند بازگشت نمایید؛ به راستی عمل کنید و در حضور خداوند فروتن شوید تا شاید شما را از غضب خود در آن روز هلاکت مصون بدارد.

نابودی ملل مجاور اسرائیل

4 شهرهای غزه، اشقلون، اشدود و عقرون، ریشه‌کن و ویران خواهند شد.⁵ وای بر شما ای فلسطینی‌هایی که در ساحل دریا و در سرزمین کنعان زندگی می‌کنید، زیرا شما هم دآوری خواهید شد. خداوند شما را به هلاکت خواهد رساند و حتی یک نفر از شما هم باقی نخواهد ماند.⁶ زمینهای ساحلی شما مکانی برای شبانان و آغل گوسفندان خواهد شد.⁷ بازماندگان قبیله یهودا، سرزمین شما را اشغال کرده گله‌های خود را در آنجا خواهند چرانید و خود در خانه‌های اشقلون خواهند خوابید؛ زیرا خداوند با مهربانی از قوم خود یاد نموده خوشبختی آنها را باز خواهد گردانید.

8 طعنه‌های مردم موآب و عمون را شنیده‌ام که قوم مرا مسخره نموده، تهدید به اشغال سرزمینشان می‌کنند.⁹ بنابراین، خداوند قادر متعال، خدای

متکبر را از میان شما برمی‌دارم. در کوه مقدس من تکبر وجود نخواهد داشت.¹² کسانی که باقی بمانند، متواضع و فروتن خواهند بود و به نام من توکل خواهند نمود.¹³ آنها دیگر ظالم، دروغگو و حقه‌باز نخواهند بود. در آرامش و امنیت بسر خواهند برد و هیچکس آنها را نخواهد ترسانید.»

¹⁴ ای اورشلیم با شادی سرود بخوان! ای اسرائیل بانگ شادی برآور! ¹⁵ زیرا خداوند مجازات تو را از تو دور کرده و دشمنانت را به عقب رانده است. خود خداوند، پادشاه اسرائیل، در میان توست، پس دیگر بلا تو را نخواهد ترسانید!

¹⁶ در آن روز به اورشلیم خواهند گفت: «نترس! قوی باش! ¹⁷ زیرا خداوند، خدای تو که در میان توست نجات‌دهنده‌ای توانا می‌باشد. او از تو راضی خواهد بود، و تو را دوست خواهد داشت و وجود تو مایه شادی و سرور او خواهد بود.»

¹⁸ خداوند می‌فرماید: «به غمهایی که از حسرت عیدهای خود دارید پایان خواهم بخشید و بار این ننگ را از دوستان برخوام داشت.¹⁹ تمام کسانی را که به شما ظلم کرده‌اند مجازات خواهم نمود. اشخاص ضعیف و درمانده قوم خود را خلاصی خواهم بخشید و راندشدگان را که مسخره و رسوا شده‌اند، جمع کرده، سرافراز خواهم نمود.²⁰ بلی، در آن زمان وقتی شما را جمع نموده، اموالتان را پیش چشمانتان به شما بازگردانم، آنگاه در میان تمام مردم جهان سرافراز خواهید شد.» این را خداوند فرموده است.

⁴ انبیای آن دروغگو و سودجو می‌باشند. کاهنانش احکام خدا را به نفع خود تحریف نموده، خانه خدا را نجس می‌سازند.

⁵ خدا در میان مردم شهر حضور دارد. او عادل و با انصاف است و هر بامداد احکام خود را نمایان می‌سازد و کوتاهی نمی‌کند، با وجود این، بدکاران شهر با بی‌شرمی به شرارت خود ادامه می‌دهند.

⁶ خداوند می‌فرماید: «قومهای بسیاری را نابود کرده‌ام و استحکامات آنها را از بین برده‌ام. شهرهای آنها را با کوچ‌هایشان چنان ویران کرده‌ام که حتی یک نفر هم در آنها باقی نمانده است.⁷ گفتم حتماً مردم اورشلیم به من گوش خواهند داد و به هشدارهایم توجه خواهند نمود و بدین ترتیب جلو خرابی شهر و مجازاتی را که مقرر کرده‌ام خواهند گرفت. ولی آنها چنین نکردند بلکه به کارهای فاسد خود ادامه دادند.»

⁸ خداوند می‌فرماید: «صبر کنید، بزودی وقتش می‌رسد که بضد قومهای شرور به پا خیزم. زیرا تصمیم گرفته‌ام ملل جهان را جمع کنم و خشم و غضب خود را بر آنها فرو ریزم. تمام جهان از آتش غیرت من گداخته خواهد شد.

⁹ «آنگاه به قومهای جهان، زبان پاک خواهم داد تا همه آنها فقط نام مرا بخوانند و تنها مرا عبادت کنند.

¹⁰ قوم پراکنده من از ماورای رودهای حبشه با هدایای خود آمده، مرا پرستش خواهند کرد.¹¹ ای قوم من، در آن زمان دیگر از یاغیگریهای گذشته خود شرم‌منده نخواهید شد، زیرا من اشخاص